Михой Андѣлча не позна
най наподире вървеше
едно ми черно Арапче
а до Андѣлча думаше
Андѣлчо кара Андѣлчо
Андѣлчо черна вълчица
Андѣлчо мачка изрѣвница
Андѣлчо свина добела
да ми за Андѣлчо убадя
на тъзи Царска потера
Андѣлчо дума Арапчу
отъ са тѣхни Арапче
че изе та халанъ оковя
кожа та изе ти одеря
съ пригодименъ босаланъ
изе да я натвича.
Арапче са люто расърди
че на Андѣлча думаше
сй ги Андѣлчо върнахъ ги
сичка са потера назадъ ~~в~~ вър